

mp

Կարող եմ սրբ - բա - զան, ել ուր էլ գը - ճամ՝ է - լի տունն Կը -
 я от - дам те - бе ты со - мной всег - да, всю - ду и вез -

- գամ:
- Ե.

pp

ԵՐԳՈՒՄ
КЛЯТВА

Խոսք՝ Լ. ՍԱՐԳՍՅԱՆԻ
Слова Л. САРГСЯНА

Երաժշտություն՝ Է. ՄԻԳՐԱՆՅԱՆԻ
Музыка Э. МИГРАНЯНА

Tempo di marcia moderato

mf

Հա - րա -
Мне род -

նար *f*

- զան, սի-րե-լի իմ եր-կիր, դու ես մեզ քո գր-կում օ - րո -
 - նա - յ ստր-նա զո - րո - ցա, ինչ որ վար-չուց օ - րո -
 - սի - նո -

- րել եվ ա-մուր միշտ բո-նած մեր ձեռ - քից, դե - փի
 - վեյ, և քե-րս ինչ կո-բե - ղե քե-րս, օ - չա
 - ճա,

Վեր բար-ձուցր-ցերն ես տա - րել, եվ ա - մուր միշտ բո-նած մեր ձեռ -
 րյա լյու - օ - րո - ցա, և քե-րս ինչ կո-բե - ղե քե-րս, օ - չա

- քից րե - փի վեհ բար- ճուցք-ցերց ես տա - րել: Հա - վա -
 - да о - за - рял лю бо - вью сво - ей. Верь от -
 - հեցք: - հեցք:
 - дать.

f
 - տա հայ - րե - ցիր. հա-վա-տա մոր ցը - վաց. սե - րըն-դից քո ջա -
 - чиз - на мо - я, ты нам верь, ты нам верь, верь сво-им мо - ло -

- հել, ցր - օր-յա. սրբ-տի փես դը - րո - ջըդ հուր-հը-րաց. հուր-հը-
 - дым сы - но-вьям. И су - ме - ют о - ни ево - е серд - це от

Coda

-րան, մենք բարձրը, միշտ բարձր կը - պա - հենք:
 -дaть, зa тe - бя сво - e серд-цe от - дaть.

Հարազատ, սիրելի իմ երկիր,
 Դու ես մեզ քո գրկում օրորել,
 Եվ ամուր միշտ բռնած
 Դեպի վեճ բարձունքներն են տարել:

ԿՐԿՆԵՐԳ.—

Հավատա հայրենիք հավատա մոր նման
 Սերընդին նորօրյա քո ջահել
 Սրտի պես դրոշմ հուրհրան-հուրհրան
 Մենք բարձր միշտ, բարձր կպահենք:

Որդիներն ու հարևոր մեր քաջ
 Բո հողին իրենց շունչն են տվել
 Անճահանջ կռվել են ու հաղթել
 Մեր տունը ուր դրած ոսոխին:

ԿՐԿՆԵՐԳ:

Մենք խիզախ որդիներն ենք նրանց՝
 Լի խաղաղ կառուցման երգերով,
 Բայց եթե հարչ լինի անվարան
 Ջենք կառնենք նույն արդար ձեռքերով:

ԿՐԿՆԵՐԳ. —

Հավատա հայրենիք հավատա մոր նման
 Սերընդին նորօրյա քո ջահել
 Սրտի պես դրոշմ հուրհրան-հուրհրան
 Մենք բարձր միշտ, բարձր կպահենք:

Мне родная страна дорога,
 Что взростила своих сыновей.
 И вела их к победе всегда,
 Озаряя любовью своей.

ПРИПЕВ.—

Верь, отчизна моя, ты нам верь, ты нам верь,
 Верь своим молодым сыновьям.
 И сумеют они свое сердце отдать,
 За тебя свое сердце отдать.

Были деды храбры и смелы.
 И отцы не щадили себя.
 И врагов они грозных смели,
 Защищая в сраженьях тебя.

ПРИПЕВ.

Этих храбрых бойцов мы сыны.
 Мил нам труд и земля к нам нежна.
 Если ж будем тебе мы нужны,
 Позови нас, родная страна.

ПРИПЕВ.—

Верь, отчизна моя, ты нам верь, ты нам верь,
 Верь своим молодым сыновьям.
 И сумеют они свое сердце отдать,
 За тебя свое сердце отдать.